

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A-Fonds

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst

Domslut

Artiklarna 107 och 108 FEUF ska tolkas så, att en nationell domstol inte kan pröva huruvida ett sådant hemvistkrav som det som är aktuellt i det nationella målet är förenligt med artikel 56.1 EG, nu artikel 63.1 FEUF, för det fall det berörda systemet med återbetalning av skatt på utdelning anses utgöra en stödordning.

(¹) EUT C 22, 22.1.2018.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 30 april 2019 — Republiken Italien mot Europeiska unionens råd

(Mål C-611/17) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Gemensamma fiskeripolitiken — Bevarande av resurser — Internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten — Totala tillåtna fångstmängden (TAC) för svärdfisk i Medelhavet — Förordning (EU) 2017/1398 — Fastställande av fiskerimöjligheter för 2017 — Unionens exklusiva behörighet — Fastställande av en referensperiod — Tillförlitligheten i källuppgifterna — Omfattningen av domstolsprövningen — Artikel 17 FEU — Tillvaratagande av unionens intressen inom internationella organ — Principen om relativ stabilitet — Villkor för tillämpning — Principen om förbud mot retroaktiv lagstiftning, rättssäkerhetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar och icke-diskrimineringsprincipen)

(2019/C 220/04)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av P. Gentili, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: F. Naert och E. Moro)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Spanien (ombud: inledningsvis V. Ester Casas, därefter M. J. García-Valde-casas Dorrego), Europeiska kommissionen (ombud: F. Moro och A. Stobiecka-Kuik)

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Republiken Italien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader.
- 3) Konungariket Spanien och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 424, 11.12.2017